

Imatge percebuda i imatge mental¹

ENRIC CASABAN (*Universitat de València*)

Ja sabem que a la imatge percebuda podríem anomenar-la també imatge mental, perquè és en el cervell on la veiem. Però en aquesta comunicació l'expressió *imatge mental* deixarà fora de la seua extensió les imatges percebudes i es referirà a altres coses, no obstant, semblants: a les experiències conscients de la visió, a les representacions mentals que vénen de les experiències conscients de la visió i que són figuratives *sensu stricto* i a qualsevulla representacions internes, figuratives o no, que remeten a les experiències conscients de la visió. A l'inici, no hi ha llenguatge, només representacions mentals, moltes de les quals hauran de ser figuratives, després el desenvolupament del cervell permet l'analogia relacional de varis ordres, així el mecanisme analògic adquireix el llenguatge i crea la intel·ligència humana. La nostra posició és doncs, híbrida respecte de Locke i Berkeley. Al principi, les nostres imatges mentals no són lingüístiques, són figuratives, però amb el desenvolupament biològic i social de l'ésser humà, i gràcies al llenguatge, s'assoleix un poder exponencial del mecanisme d'analogia que desemboca en allò que cognitivament som. Naixem berkeleyans però ens anem transformant en lockeans.

1. Aquest treball ha rebut ajut de dos projectes de recerca: "Alternatives, creença i acció", Ministeri de Ciència i Innovació, FFI 2009-09686, i "La tradición gnoseológica aristotélica y los orígenes de la filosofía de la mente", Ministeri de Ciència i Innovació, FFI 2009-11795 (subprograma FISO).